

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 3. Regum, in quibus describitur Oratio Salomonis à Deo exaudita, collata ei sapientia in lite mulierum per admirandam sententiam comprobata. Salomonis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Considera 2. Plurimis Christianis idem evenire, quod Scripturâ teste cap. 2. evenerat Sacerdoti *Abiathar*, qui partes ambitiosi *Adoniae* secutus, *Salomonis* vindictam in se provocavit, audiens ab illo: *siquidem vir mortis es tu, sed hodie te non interficiam, quia portasti Arcam Domini &c.* Ita illi, partes Mundi sæpè per flagitia & peccata secuti, haud dubiè æternâ morte à divino *Salomone* mulctarentur: nî per Sacram Communionem Eucharisticas Species (quæ ceû *Arca Domini* cœleste *Manna* continent) in suis labiis & stomacho portassent. Quare *S. Laurent. Justin.* in Serm. de Eucharist. ad sanguinem Agni paschalis alludens, quò Deus à Populo suo portarum postes tingi voluit, Christianos sacrum convivium accedentes talibûs alloquitur verbis: *neque tibi percussor Angelus nocere valebit, si Agni istius saginatus fueris Edulô.* Pulchrè etiam ad propositum nostrum asserit *Albertus M.* tract. c. 2. supra illa verba *Apocal.* nolite nocere terræ & mari &c. *consignari debet Christo, qui est de familia Christi & sanguinis ejus, quia non consignati percutimur.* Est profectò Eucharistica isthæc *Arca*, devotè à Christiano portata, opus illud, intuitu cujus ait *Habacuc* ad Deum: *cum iratus fueris misericordie recordaberis.* Hinc Christiane Lector, qui toties peccatis tuis divinam provocasti vindictam: ut vitam conserves, & pœnam effugas æternam, frequentem hanc *Arca* per devotam communionem porta. *Per devotam inquam communionem:* aliàs indignè portans, iudicium portabis tibi, experturus idem, quod v. 29. citati cap. *Joabo* accidit, qui licet ad *Tabernaculum Domini* confugerit, apprehendens cornu Altaris, mortis tamen telum non effugit, tangens Sacratum locum manibûs sanguine *Abner* & *Amasæ* pollutis.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 3. 4. & 5. lib. 3. Regum, in quibus describitur Oratio Salomonis à Deo exaudita, collata ei sapientia in lite mulierum per admirandam sententiam comprobata. Salomonis pactum cum Hira de Lignis & operariis, ad adificium Templi requisitis &c.

N. 283. *Considera 1.* **S**alomonem à Deo audientem: postula à me, quod vis, ut dem tibi, cap. 3. v. 5. Non petiisse regales Thesuros, non insignes de hostibus triumphos, non novas Regiones, quibus dominaretur, non multos & seros Posterios, sed unicam petiisse sapien-

pientiam, quam etiam summo in gradu obtinuit. Hæc verò vix ob-
 tentâ contigit teste S. Scripturâ v. 16. citati cap. venisse ad ipsum duas
 mulieres litigantes: *tunc venerunt duæ mulieres &c.* Quod factum expen-
 dens S. Greg. Moral. lib. 8. c. 17. ait: *anima, quæ sublevata immensò lu-
 mine exultat, tentatione pulsata, quid sit, inveniat &c.* Vult ergo illuminatus
 iste Doctor dicere: animam Christiani hominis, quamprimùm à Deo
 altiori sapientiâ illustretur, illicò tentationibûs vexari, ne in noxia quiete
 relicta, vanè de se præsumat. Sapientissimi filii parens sapientissimus eò-
 dem tempore, quò divinò irradiatus lumine sibi applaudebat cantans Ps.
 29. *ego dixi in abundantia mea, non movebor in aternū. testari pariter coactus est:
 avertisti faciem tuam, & factus sum conturbatus.* Agnovit tamen tentationem
 istam sibi ingentis beneficii locò evenisse, cum recinit: *bonum mihi,
 quia humiliasti me &c.* S. Paulus in Doctorem Gentium ob cœlitus in-
 ditam sapientiam creatus, testatur de se 2. Corinth. 12. *ne magnitudo re-
 velationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ Angelus Sathane, qui
 me colaphizat.* Sicut enim in cista pretiosissimâ impleta vestibûs, om-
 nia putrescunt, si semper clausa maneat, vestibûs nunquam auræ
 expositis, ita magni intellectûs Dona in homine deposita, si non
 quandoque tentationum vento exponantur, redduntur putrida. Et
 sicut cardò, asserit Origenes super lib. Num. *etsi præcipua magnæque sit, si
 sale non aspergatur, brevi corrumpitur: ita & anima, etsi excelsa sit: nisi tenta-
 tionibus assiduâ salietur, & relaxatur.* Dicam ego: esse cinerem, qui su-
 pernum in homine conservet ignem. Dicam, esse Austrum illum,
 qui hortum Sponsæ perflat, ut virtutis odorem nunquam non spiret,
 esse nivem, quæ illam instar lanæ seu pellis foret, & fecundam reddit
 Christiani pectoris terram, esse Gentem illam, quam dereliquit Do-
 minus, ut erudiret in eo Jerosolymam. Hæc dicta confirmat atern-
 num Patris verbum, quod teste Blasio nostrò in conclavi animæ c. 4.
 olim apparens S. Brigittæ, dixisse fertur: ut homo intelligat infirmi-
 tatem, quam habet à seipso, & fortitudinem, quam habet à me, ne-
 cesse est, ut quandoque permittatur pulsari pravâ cogitationibûs, quibûs
 si non consentit, illi efficiuntur ei purgatio animæ & custodia virtu-
 tum. Quare Christ. Lector, si statim post tempus illud, quò te supernò
 lumine illustratum instar Salomonis accedunt mulieres, tentationes vi-
 delicet in te litigantes, jube ocus tibi afferri gladium mortificationis, &
 tentationes illas dum etiamnum infantes sunt vix natæ, dividere allabo-
 ra, nil materni affectûs erga illas demonstrans, aliàs si fovisti, periisti.

Quoties vestiteris, toties coronaberis, inquit S. Bernardus. Hoc unicum tamen ora, inquit Salominis à Deo petere jussus: ne nos inducas in tentationem, h. e. intesprete Augustinò: ne desertus adjutoriò Dei tentationi vel consentias deceptus, vel cedas afflictus. Nam & perfectissimi athlethæ Dei suis nunquam in hoc bello confidebant viribus, sat gnari: non dari in hac vita tam rigidam disciplinam, tam consummatam sanctitatem, quæ de victoria semper sit secura. Vicit tentatio in piissimis viris longa jejunia, frequentissimas orationes, assiduas mortificationes. Vicit Sanctissimos Patriarchas, superavit zelosissimos Prophetas, prostravit castissimos Nazaræos, seduxit fidelissimos Apostolos, excæcavit sapientissimos Sacerdotes, violenter è claustris extraxit Monachos, Anachoretas ex Eremis, virgines è Monasteriis. Ergò ora assidue: & ne te inducat in tentationem.

N. 284.

Considera 2. Mirà Dei Providentiã factum esse: quod Templum illud in toto orbe celeberrimum, non à Davide, etsi virò piissimo, sed à Salomone ejus filio fuerit extruendum. Is ad Regem Tyri scribens, talibus utebatur verbis cap. 5. v. 2. *Tu scis voluntatem David Patris mei, & quia non potuerit adificare Domum Nomini Domini Dei sui propter bella imminencia per circuitum, donec Dominus daret eos sub vestigio pedum ejus. Nunc autem requiem dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum, & non est Sathan neque occurus malus.* Quæ verba expendens Doctissimus Marulus lib. 3. c. 6. asserit: quoniam David in negotiis militaribus assidue versatus, hostium cruore scedaverat manus, prohibitus est, ædificare Altare Domino: Salomon autem jussus est, ut qui semper pacificus, & belli abstinens fuit. Constat inde, quanti apud Deum momenti & meriti sit Pacis amor, belli & discordiarum odium. Huc videtur alluisse Deus in ipso creaturarum exordio, quando videlicet creans animalia, usu rationis destituta, ea creavit duplicia, masculum & fœminam, creans verò hominem creavit unum, Adamum nempe Protoparentem nostrum, ex cujus dein costa fœminam formavit. Hoc factum declarans S. August. lib. 12. de civit. Dei ait: *propterea Deus creare voluit unum, puta hominem, de quo multitudo propagaretur: ut hac admonitione etiam in cunctis unitas servaretur.* Theodoretus quæst. 30. in Exod. Augustino consentiens, inquit: volebat creator naturæ ad concordiam adducere unumquodque genus, hac de causa ipsum Adamum de terra formavit, ex eo verò mulierem, ut eandem in illis esse naturam demonstraret, & naturalem quandam benevolentiam mutuam in

in illis infereret; si enim rebûs sic se habentibûs viri cum mulieribus contendunt, & mulieres cum viris, quid non admisissent, si aliunde mulierem formasset? eodem fine solis hominibus Deus impressit suam imaginem & similitudinem Genes. 1. ut teste Idiotâ lib. 3. contempl. eidem similes facti, charitate se invicem diligant. Id moris in valuerat apud veteres Æthiopiæ Populos, ut omnem ignem certò quodam anni die extinguerent, novum accensuri, quem ipse Rex silice eliciebat. O quàm fortunata foret Christianorum Gens! si & ipsa laudatum hunc morem modò spirituali ac mysticò observaret, extinguendò in cordibus suis omnes inimicitia flammâs, & accendendò novum pacis ac concordia ignem, juxta illud Lucæ 12. *ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur*: Israëlita finitâ captivitate Babylonica in patriam reduces, non dubitaverant: superesse ignem pro sacrificiis Deo offerendis, quem Jeremias occultaverat; sed suâ spe penitùs se invenère frustratos, quando locò ignis visa ab illis est aqua, stagnans & lutulenta. Verba S. Scripturæ sunt 2. Mach. 8. *& non invenerunt ignem, sed aquam crassam*. Christiane Lector male metuo, ne idem Deo obtingat, qui scrutaturus cor tuum, an foveat ignem pacis & concordia cum proximis tuis? cernere cogatur, in vicem hujus ignis successisse aquam crassam odii & inimicitia. Verùm si S. Evangelio credis, quid aliud tibi præfagire poteris, quàm te talem aquam in pectore diu circumferentem, transiturum ad ignes in æternum non extinguendos. Hos autem evitare si cupis, expelle has aquas, & cum inimico in gratiam rediens: ut ignem amoris erga illum semper conserves, dic cum Rege Hiram, Salomonem alloquente v. 8. cit. cap. *ego faciam omnes voluntatem tuam*.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 6. & 7. lib. 3. Regum, in quibus describitur Templi structura absque ullius mallei sonitu, ornatusque Templi. Fabrica Domûs regia & saltus columnarum &c.

Considera 1. **I**N illa fabrica, quæ ter mille & trecentos opificum mini- N. 285.
stros & octoginta tria millia artificum occupaverat, quos
Rex Tyri miserat, & totidem Rex Ægypti, nec minimum quidem
exaudiri potuisse strepitum testante S. Scripturâ c. 6. v. 7. *malleus &*
secu-

Ccc 3